

Η Παναγία μεσιτεύει για όλους μας ακατάπαυστα...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Ημέρας και νυκτός πρεσβεύεις υπέρ ημών»

Δεν υπάρχει πτυχή, λεπτομέρεια ζωής, την οποία να μη γνωρίζει η Θεοτόκος και να μην μπορεί να δώσει ανάσα ζωής και ελπίδα σωτηρίας.

Ο Αγιορείτικος μοναχισμός νιώθει βαθύτατο συγκλονισμό στο να την επικαλείται και να μην την αφήνει ήσυχη «υπέρ πάσης ψυχής θλιβομένης τε και καταπονουμένης». Η Παναγία δεν ξεκουράζεται, αναπαύεται στην υπέρ των τέκνων της κόπωση, γι' αυτό και ποτέ δεν χαμηλώνει τα δεόμενα πανάχραντα χέρια της. Η Παναγία επανέρχεται συχνά μέσα στην ανθρώπινη ιστορία κυρίως ως μητέρα. Και μία καλή μητέρα ξέρει ν' ακούει, να πονά και ν' αγαπά.

Είναι αδίστακτη η πίστη όλων μας, ότι η Υπεραγία Θεοτόκος μετέχει στη δόξα του Υιού της, συμβασιλεύει μαζί του διευθύνει κοντά στο πλευρό του τις τύχες και όλα τα γεγονότα της Εκκλησίας και του κόσμου που εκτυλίσσονται μέσα στο χρόνο,

μεισιτεύει «ημέρας και νυκτός» για όλους μας προς Εκείνον, ο οποίος θα έρθει να κρίνει τον κόσμο.

«Εκείνη έχει το πλήθος των πολλών οικτιρμών. Έχει πολλή αγάπη στο ανθρώπινο γένος, προπάντων στους αμαρτωλούς. Ο Υιός της παίρνει μεγάλη χαρά, όταν τον παρακαλεί η Μητέρα του, διότι θέλει να σώσει τον άνθρωπο. Δια τούτο και μόνο έφερε την Μητέρα του και μας την εχάρισε, για να την έχουμε μέσον προς σωτηρίαν».

«Πού ημπορώ εγώ να απαριθμώ όλα τα μεγαλεία όσα εποίησεν ο Θεός εις την Αειπάρθενον; Αυτά είναι άπειρα κατά το μέγεθος και αναρίθμητα κατά το πλήθος. Και αν ήταν δυνατόν να ενωθούν όλοι όσοι εσώθησαν με τον άσπορον Τόκον της, και να γίνουν ένα στόμα και μία γλώσσα πάλιν δεν ήθελαν δυνηθή να αριθμήσουν τα μεγαλεία της Θεοτόκου και να τα εγκωμιάσουν κατά την αξίαν τους...».

Η εποχή μας φαίνεται να είναι η εποχή της μεγάλης αποστασίας και πραγματικά αντίχριστες οι ημέρες που ζούμε, αφού οι κυβερνήτες μας «έδιωξαν» κυριολεκτικά από την αγκαλιά της Θεομήτορος, Αυτόν που βαστάζει τα πάντα. Με τον τρόπο αυτό εξορίζεται ο Χριστός από την κατ' εξοχήν δική Του ημέρα, την Κυριακή, για να μην ακούν την κυριακάτικη καμπάνα και τους θυμίζουν ενοχές.

Όσοι πιστοί ορθόδοξοι «προσέλθωμεν τω τάφω της Θεομήτορος»! Να γονατίσουμε ικετευτικά, να προσκυνήσουμε λατρευτικά, να υμνήσουμε δοξολογικά και ταπεινά να παρακαλέσουμε την Κυρία Θεοτόκο να πρεσβεύει για κάθε ψυχή πονεμένη, πικραμένη και παραπονεμένη, και για τούτη την πολυβασανισμένη πατρίδα μας Ελλάδα.

Σαββίδης Παύλος, Θεολόγος
π. Θεόκλητος Διονυσιάτης
Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης
Γ. Μωυσής

Πηγή: xristianos.gr